

Цистит - це гострий або хронічний (уповільнений) запальний процес у слизовій оболонці сечового міхура. Цистит - захворювання в основному жіноче і зустрічається набагато частіше, ніж у чоловіків, тому що це, перш за все, пов'язано з особливостями анатомічної будови жіночого організму. Інфекція потрапляє в сечовий міхур жінки набагато легше, тому що жіночий сечівник (уретра) більш короткий і широкий, ніж чоловічий.

Цистит є найпоширенішим жіночим урологічним захворюванням. Ознаки циститу спостерігаються більш ніж у 50% жінок. Збудниками захворювання можуть бути бактерії, віруси, мікоплазми, хламідії, гриби, представники умовно-патогенної флори (кишкова паличка, стафілококи, стрептококи і т.д.). Інфекція потрапляє в сечовий міхур жінки з сечовипускального каналу. У уретру ж бактерії потрапляють найчастіше з піхви.

Цистит може бути первинним (виникати спочатку в здоровому організмі), і вторинним (бути ускладненням раніше перенесених захворювань).

За течією і характеру морфологічних змін виділяють гострий і хронічний цистити.

Первинним цистит частіше хворіють жінки молодого віку.

Вторинним цистит в основному хворіють літні чоловіки, у яких, як наслідок, розвивається аденома передміхурової залози (простати). Також розрізняють вогнищевий та дифузний цистит (в залежності від поширеності процесу). При тривалому перебігу інфекція з сечового міхура потрапляє в нирки, що може призвести до розвитку пієлонефриту - запалення тканини нирок.

При деякій особливості будови стінки сечового міхура запальний процес поширюється на всю її товщину, не як при звичайному циститі. Цей вид циститу носить назву інтерстиціальний цистит.

Інтерстиціальний цистит практично не піддається лікуванню.

Причини циститу

Найчастіше причиною циститу буває переохолодження організму, і, особливо переохолодження в області таза. Цистит можна спровокувати, посидівши на холодному місці 15-20 хвилин. Також причиною циститу є сидяча робота. Якщо ви щодня сидите, не встаючи, більше 5 - 6 годин - можете вже віднести себе до групи ризику.

Цистит практично завжди пов'язаний із запаленням піхви - клопотів, або порушенням вагінальної мікрофлори - бактеріальним вагінозом (гاردнереллезом). Причиною циститу є часті й тривалі запори. Також цистит пов'язаний із травмою сечівника, внаслідок бурхливого статевого акту.

Ознаки циститу можуть з'явитися після дефлорації (позбавлення невинності). У цьому випадку цистит розвивається внаслідок рясного закидання мікрофлори піхви в сечовипускальний канал і сечовий міхур. Загострення можуть бути пов'язані з менструальним циклом. Урологічні захворювання (цистит та уретрит, а згодом і пієлонефрит) провокуються вживанням гострої, пересмаженої їжі з великою кількістю прянощів.

Причиною циститу є наслідки самолікування, а також недоліковані урологічні, гінекологічні або венеричні захворювання (уретрит, гонорея, хламідіоз, кандидоз, гарднерельоз, уреаплазмоз, трихомоніаз, мікоплазмоз, аднексит, ендометрит та ін.) Виникненню циститу сприяють неліковані каріозні зуби, будь-які хронічні запальні захворювання. Розвиток циститу провокує недотримання правил гігієни, в тому числі гігієни статевого життя. Не можна відразу переходити від анального сексу до вагінального, потрібно частіше міняти тампони або прокладки під час місячних, не можна постійно носити щільну, тісний одяг.

Причиною циститу може стати інфекція, яка потрапляє в сечовий міхур, якщо проміжок між сечовипусканнями дуже довгий. Циститом часто хворіють люди з ослабленою імунною системою. Цьому сприяють: хронічний стрес, регулярне недосипання, неповноцінне і нерегулярне харчування.

Симптоми циститу

Цистит, як правило, починається гостро. Виявляється, в першу чергу прискореним, хворобливим сечовипусканням. Хворим доводиться мочитися кожні 15-20 хвилин, з можливим відчуттям болю в надлобковій області.

Симптомами циститу є: біль при сексі, каламутна або кров'яниста сеча, іноді з нудотним запахом. Цистит у важких випадках проявляється підвищенням температури, нудотою, блювотою, сеча ставати непрозорою. Цистит іноді протікає безсимптомно і виявляється випадково при аналізі сечі, призначеному за інших причин. Симптоми циститу можуть зникати без лікування, а через якийсь час знову поновлюватися.

Лікування циститу

Лікування циститу самостійно - небезпечно для здоров'я. Цистит є причиною урологічних, гінекологічних або венеричних захворювань (молочниці, уретриту, гонореї, хламідіозу, кандидозу, гарднерельозу, уреаплазмозу, трихомоніазу, мікоплазмозу, аднекситу, ендометриту та ін.) Лікування циститу буде набагато складніше, якщо він переходить у приховану форму, то, відповідно, основне захворювання перейде в хронічну форму. Цистит не можна вилікувати тільки за допомогою народних засобів, які тільки продовжать терміни лікування.

У лікування циститу входить курс антибактеріальної терапії з корекцією імунного статусу, при необхідності курс фізіотерапевтичних процедур, лазеротерапії. Лікування циститу також включає дієту (виключення з харчування смажених, гострих, прямих продуктів), бажано напівпостільний режим хворого, рясне пиття і дотримання правил гігієни. При своєчасному лікуванні циститу прогноз сприятливий.

Діагностика циститу

Діагностика циститу ґрунтується на:

- даних клінічної картини;
- відхиленнях в аналізах сечі;
- УЗД;
- цистоскопії;
- біопсії;

Для діагностики циститу обов'язково проводяться аналізи на інфекції, що передаються статевим шляхом (ІПСШ): гонорея, хламідіоз, кандидоз, гарднерельоз, уреаплазмоз, трихомоніаз, мікоплазмоз та ін

Профілактика циститу

Профілактика циститу полягає, в першу чергу, у виключенні причин, що викликають виникнення захворювання. Уникнути циститу допоможе дотримання правил особистої гігієни, носіння вільного білизни, регулярні аналізи на інфекції, що передаються статевим шляхом (ІПСШ). У профілактиці циститу велику роль відіграє дієта з обмеженням гострої, солоної, пряної, смаженої їжі. Якщо у вас сидяча робота, завершуйте кожну годину-півтора і хвилин 5 просто постійте або пройдіться.

Для профілактики циститу необхідно вживати більше рідини, обмежити алкоголь, не переохолоджуватися. Намагайтеся вести регулярне статеве життя (секс без епізодів тривалого утримання або, навпаки, надмірної активності). Не можна переходити від анального сексу до вагінального.

Не займайтеся самолікуванням, це може призвести до ускладнень циститу (пієлонефрит, інтерстиціальний цистит) і утруднить подальше лікування циститу. Дотримуйтесь профілактику венеричних захворювань, ЗПСШ або ІПСШ (інфекцій, що передаються статевим шляхом). Використовуйте бар'єрні засоби (презервативи, мірамістин, хлоргексидин, гібітан).